

NAPEILLA LEIKKIMISTÄ JA MUUTOKSEN VIRTAA

Kööpenhaminan ilmastokokous joulukuussa tuotti pettymyksen kaikille, jotka toivoivat näkevänsä todellista halua muuttaa asioita. Päätäjät eivät kyenneet sopimaan ilmastotavoitteista, jotka sitoisivat valtioita yhteisiin päämääriin. Ei sopimusta on kuitenkin parempi vaihtoehto kuin huono sopimus.

Puhetta kyllä riitti, mutta millaista? Tuotannon ja kuluttamisen vähentämisen sijaan Pohjoisen maat aikovat edelleen tukeutua päästökauppaan ja muihin markkinamekanismeihin. Se tarkoittaa esimerkiksi Etelän metsien muuttamista puuplantaaseiksi, joilla tuotetaan polttoainetta.

Metsät ovat hiilinieluja, ja vanhojen luonnonmetsien on todettu toimivan tärkeimpinä hiilen sitoijina. Avohakkuut luonnollisesti tekevät metsien ”työn” tyhjäksi. Suomi haluaisi, ettei näitä päästöjä otettaisi huomioon ja on sitä mieltä, että hakkuumäärien pitää voida edelleen

kasvaa. Kansallisessa metsäohjelmaan kirjattuna tavoitteena on, että 2010-luvulla hakkuiden määrä nousisi noin 70 miljoonaan kuutiioon, vaikka edellisvuosien hakkuumääriin verrattuna luku on suuruudenhullu. (Metsäntutkimuslaitoksen arvio on, että vuonna 2020 hakattaisiin 46 miljoonaa kuutiota.)

Jos tuosta valtavasta puumäärästä jäisi jotakin hakkaamatta, Suomi saisi voittoja ilmastonsuojelijana, kun hakkuista aiheutuvat päästöt jäisivätkin arvioitua pienemmiksi. Suomi koettaa pelailta ylisuurilla hakkuutavoitteilla, jotta minkään ei tarvitsisi oikeasti muuttua. Loppujen lopuksi metsistä ei kokouksessa oikeastaan puhuttukaan.

Vaikka päättäjiltä ilmastokokous kului venkoiluun, merkittävää kokouksessa oli kuitenkin valtava aktivistien määrä. Itse en ollut Kööpenhaminassa, mutta siellä olleet ovat kertoneet suuren muutoksen ilmapiiristä. Vaikka tiedotusvälineet keskittyivät enimmäkseen raportoimaan

pidätyksistä, Kööpenhaminan kaduilla tapahtui paljon muutakin.

Kansankokousta, tempauksia, mielenosoituksia... Keskusteluista ja kohtaamisista lähti liikkeelle paljon uutta virtaa, joka ei ilmastokokouksen näivettymisestä huolimatta pysähdy. Todelliseen muutokseen tarvitaan meitä kaikkia, joita päättäjien selkärangattomuus sapettaa.

HANNA SAVISAARI
HALLITUKSEN JÄSEN

IKIMETSÄN YSTÄVÄT RY JÄSENTIEDOTE 1/2010

Koomikko Ville Myllyrinne, käsittääkseni teitä huolestuttaa Etelä-Suomen metsien tila. Tulisiko metsiensuojelu mielestänne ottaa vakavasti?

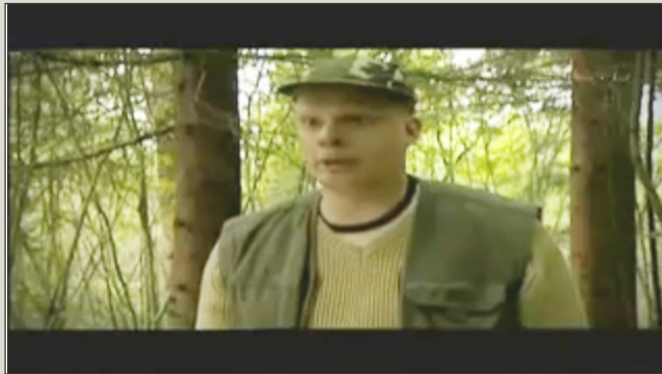
Ei siinä oikein nauramistakaan ole. 70-luvun lähiölapsena asuinaluetta sentään reunusti vielä metsä. Asuntopulaan tai taantumaan tai ties mihin vedoten annetaan tuhoamisvimmalle tilaa viedä viimeisetkin metsät etelästä. Ihmetellä täytyy, että mikä näitä ihmisiä vaivaa.

Toisaalta, mikä metsiensuojelussa on koomista Suomessa?

Metsäteollisuuden huoli metsistä.

Asut Helsingissä, kuinka lähellä alkuperäistä luontoa ihmisen tulisi elää?

Minä en ole asunut koskaan lähellä luontoa. En tiedä. Lähimmäksi metsää pääsin - surullista kyllä - armeijassa. Vaikka olisin valmis koska tahansa tekemään suuriakin uhrauksia luonnon säilymisen eteen, koen silti vastenmieliseksi tämän ”aitouden” tuputtamisen. Tunturissa umpijurrissa heiluva poromies on aivan yhtä naurettava kuin haastattelussa luontosuhdettaan analysoiva koomikko. Ei pöpelikössä seisominen kenestäkään viisasta tee. Monen ihmisen olisi parasta pysytellä mahdollisimman kaukana luonnosta.

Ikimetsän ystävien jäsen Ville Myllyrinne (s. 1973) on helsinkiläinen näyttelijä ja televisio-käsikirjoittaja. Hän näytellyt monessa tv-sarjassa ja tv-elokuvassa sekä käsikirjoittanut Subin esittämää Ketonen & Myllyrinne -komediasarjaa. Keikkailemalla Ville on noussut yhdeksi suosituimmista suomalaisista lavakoomikoista. Katso Youtube -video hakusanalla: Ketonen & Myllyrinne ”myrkkysieniä?”

Mitä teet yleensä metsässä?

Liikun. Mikä tavallaan vie vähän terää pois koko touhusta. Olen liian neuroottinen nauttiakseni kunnolla. Liian kaupunkilainen. En osaa rauhoittua kokemuksen äärelle, vaikka jotenkin tiedostankin tällaisen olotilan mahdollisuuden.

Mikä voisi olla metsään liittyvä lempilauseesi?

Kuka tahansa osaa katkaista puusta oksan. Mutta koettakaapas laittaa se takaisin.

Tervetuloa vuosikokoukseen!

Taas yksi toimintavuosi vie loppua kohden ja Ikimetsän ystävät ry toivottaa jäsenensä tervetulleeksi vuosikokoukseen **Tampereen Vanhalle Kirjastotalolle 13. maaliskuuta**. Vuosikokouksen aloittaa avoimen pohdiskelleva ja filosofinen keskustelutilaisuus, puheenaiheena ovat tietenkin kotimaiset metsät ja niiden tila. Keskustelun avauksen on lupautunut pitämään Luonnonperintösäätiön puheenjohtaja **Pentti Linkola**. Muut alustajat ja puheen virittelijät selviävät lähempänä ajankohtaa. Sana on vapaa. Tuo siis sinäkin omasi kuuluville!

Tilaisuus alkaa la 13.3.2010 klo 14.30 ja jatkuu vuosikokouksella klo 17.00 asti. Osoite on Keskustori 4, Tampere

Vuodessa neljä uutta metsäaluetta suoje- luun - Satakunnasta seuraava?

Luonnonperintösäätiö sai vuonna 2009 suojelun piiriin neljä uutta metsäaluetta, yhteensä noin 37 hehtaaria. Uudet alueet ovat *Pyssynkangas* ja *Haapalaakso* Urjalassa Pirkanmaalla, *Käpyranta* Tervossa Pohjois-Savossa sekä *Ullatieva* Enontekiöllä Lapissa. Suojelualueiden lukumäärä on nyt 20. Uusista suojelualueista kerrotaan tarkemmin säätiön vuosilehdessä ja kotisivuilla.

Vapaaehtoiset avustajat eri puolilla maata ovat vuoden aikana käyneet läpi tuhansia hehtaareita metsää. Säätiön oman suojelutoiminnan ohella on välitetty tietoa ympäristökeskusten käyttöön – kun tiettyä arvokasta aluetta ei ole syystä tai toisesta voitu itse ostaa, on siitä kerrottu eteenpäin paikalliselle ympäristökeskukselle. Näin toimien on välillisesti voitu vaikuttaa uusien suojelualueiden syntyyn myös valtion puolella. Samoin on kerrottu metsänomistajille eri mahdollisuuksista suojella alueensa ja saada siitä halutessaan korvauksia. Vastaan on tullut myös tapauksia joissa maanomistaja ei ole halunnut myydä metsäänsä mutta on tehnyt siitä testamentin Luonnonperintösäätiölle.

Kuluneen vuoden aikana on käytetty paljon aikaa ikimetsän etsimiseen Satakunnasta, tois-
taiseksi onnistumatta. Muutamasta lupaavasta

kohteesta käytiin pitkiä neuvotteluita kevään ja kesän mittaan. Tärkeimmät näistä potentiaalisista kohteista sijaitsevat Eurassa. Toinen on osittain säätiön myötävaikutuksella saatu suojelun piiriin ympäristökeskuksen kautta. Toisen omistaja taas haluaa tehdä ensin sukupolvenvaihdoksen, mutta on neuvotteluiden tuloksena tietoinen alueensa arvosta ja suojelun tarjoamista rahallistakin eduista. Ikimetsän etsintä jatkuu yhdessä Satakunnan luonnon-
suojelupiirin kanssa. Kaikista vinkeistä ollaan kiitollisia.

Keräys Kymenlaakson kuukkeli-
metsää varten on edennyt ilah-
duttavasti: rahaa on nyt noin
40 000 euroa. Ehkä vuonna 2010
päästään jo kaupantekoon.

Hyvää alkanutta vuotta
kaikille tukijoille!

Anneli Jussila
p. 040-5863950

METSÄKUULUMISIA MUUALTA

Metsähallitus muutoksen tuulissa – luvassa tyventä tai myrskyä

EU vaatii, että jäsenvaltioiden on yhtiö-
tettävä tietyt liiketoiminnan muodot, jottei
kilpailutilanne vääristyisi. Suomessakin on
ollut esillä valtion metsistä vastaavan Metsä-
hallituksen muuttaminen liikelaitoksesta
yhtiöksi. Luonnonystävät ovat kantaneet
huolta Metsähallituksen luontopalveluiden
kohtalosta muutoksen pyörteissä. Luonto-
palveluilla on kontollaan mittava kansallis-
omaisuus: kansallispuistot, luonnonpuistot
ja valtion muut suojelualueet. Miten luon-
nonperintömme kävisi markkinahenkisen
rakenneuudistuksen myötä?

Tammikuun uutinen on, että maa- ja metsä-
talousministeriö vielä kerran selvittää,
voisiko Metsähallitus jatkaa nykyisellään
liikelaitoksena. Yhtiöittäminen näet tulisi
kalliiksi. Edes EU ei liene este vallitsevan
tilanteen säilyttämiselle, sillä vain neljässä
EU-maassa valtion metsiä hallinnoi yhtiö.

Nähtäväksi jää, millaiseen ratkaisuun

Metsähallituksen osalta lopulta päädy-
tään. Ennen vuodenvaihdetta kysimme
Metsähallituksen luontopalveluiden johtajan
Rauno Väisänen mietteitä rakenneuudis-
tuksesta. Haastattelu on kokonaisuudes-
saan luettavissa yhdistyksen nettisivuilla
(www.ikimetsanystavat.fi).

Luontopalveluiden johtaja Rauno Väisänen,
mitä mahdollisia uhkia Metsähallituksen
rakenneuudistukseen liittyy?

Luontopalvelujen kannalta suurimpia uhkia
ovat sekä arvostetun ja tuloksellisen yksikön
pilkkominen että liiketoiminnallisten tavoit-
teiden korostuminen suhteessa yhteiskun-
nallisiin tavoitteisiin. Vaarana on, että luon-
nonsojeluun, luonnon virkistyskäyttöön
ja erätalouteen liittyvät yhteiskunnalliset
tehtävät joutuvat toimimaan liiketoimintojen
ehdoilla tai niitä merkittävästi karsitaan.
Tällä olisi väistämättä huomattavia kielteisiä
vaikutuksia luonnon monimuotoisuuteen.

Eero Jurvelin

*Metsiensuojelukurssilla opeteltiin tunnistamaan ja etsi-
mään suojelunarvoisia metsiä.*

Metsiensuojelua oppimassa 24.10.2009

Kolmisenkymmentä metsiensuojelusta kiinnos-
tunutta kansalaista osallistui Ikimetsän ystävien
metsiensuojelukurssille Ylöjärvellä. Päivän
tavoite oli kouluttaa uusia suojeltavien metsien
etsijöitä. Heitä tarvitaan, koska sekä Luon-
nonperintösäätiö että valtion METSO-ohjelma
kaipaavat suojeltavaa, mutta henkilöresurssit
ovat vähäiset. Vapaaehtoisapu on tervetullutta.

Kurssipäivän antia netissä:

[http://www.sll.fi/luontojaymparisto/metsat/
materiaaleja](http://www.sll.fi/luontojaymparisto/metsat/materiaaleja)

[http://www.sll.fi/pirkanmaa/toiminta/tapatumat/
retki-ja-leiritarinoita/index_html](http://www.sll.fi/pirkanmaa/toiminta/tapatumat/retki-ja-leiritarinoita/index_html)

aktiivit@ikimetsanystavat.fi

Ikimetsän ystävillä on erityisen aktiiveille jäse-
nilleen aktiivi-sähköpostilista, jolle voit liittyä
lähettämällä tyhjän ja otsikoimattoman sähkö-
postin osoitteeseen: aktiivit-subscribe@ikimetsanystavat.fi. Lista on vasta heräilemässä, joten kannahan kortesi kehoon!

Pala
ikimetsää
itselle tai lahjaksi!

Luonnonperintösäätiö (*perustettu 1995*) ostaa ja suojelee
lakisääteisesti luonnonmetsiä. Tule mukaan ajankohtaiseen
ja tärkeään työhömmee, lahjoituksesi näkyy luonnossa
suoraan ikimetsän pinta-alan kasvuna. Kysy lahjakorttia!

Lahjoitustili Op 549409-522493

Tiedustelut: 040-586 3950, toiminnanjohtaja Anneli Jussila
www.luonnonperintosaatio.fi • info@luonnonperintosaatio.fi

ORH-483 A. ESH-2009-07280/Tu-52. Myönnetyksi 9.2009.

Ikimetsän ystävät ry

c/o Mikko Sorjanen
Saukontie 10 a 6
63700 Ähtäri
s-posti: info@ikimetsanystavat.fi
www.ikimetsanystavat.fi
tilinumero: 553701-253906

Jäsentiedotteen voi myös tilata paperin säästön
nimissä sähköisenä. Mikäli kiinnostuit, niin
ilmoita asiasta sihteerille osoitteeseen
info@ikimetsanystavat.fi. Muistathan päivittää
osoitetietojesi ohessa myös sähköpostiosoite-
teesi, jotta jäsentiedote löytää perille.

Luonnonperintösäätiö

Toiminnanjohtaja
Anneli Jussila
p. 040-586 3950
s-posti: info@luonnonperintosaatio.fi
www.luonnonperintosaatio.fi
tilinumero: 549409-522493